

[Bente Juncker]

de, er netop hjemmehjælpen. Og en af målsætningerne må være, at vi prøver på via en god hjemmehjælp at holde folk så længe som muligt i deres eget hjem. Det er det, Centrum-Demokraterne mener om hjemmehjælpen.

Vi har set på det her lovforslag, og i bemærkningerne står der, at en sådan ordning vil kunne medvirke til at afdæmpe det efterspørgselspres, der ville følge af en afskaffelse af betalingsreglerne. Det synes vi ikke om. Vi mener, at de, der har behov for den varige visiterede hjemmehjælp, behov for at bo i deres eget hjem, skal være dér frem for på et plejehjem eller et hospital, som jo er langt dyrere.

Jeg forstår, at de gamle betalingsregler stadig er gældende efter dette forslag, og jeg kan ikke se, at disse betalingsregler er spor nemmere end det med de 13 kr. pr. time. Nu skal jeg ikke rippe op i den gamle diskussion fra 1986-87. Men her er det da også procenter. Det er 14 pct. af beløbet, én skal betale, det er 27 pct., en anden skal betale, og det er 50 pct., en tredje skal betale.

Jeg vil bede ministeren om at komme op og bekræfte, at dette er regelforenkling for kommunerne. Det synes jeg nemlig ikke det er. Der er stadig denne procentvise graduering af betalingen.

Centrum-Demokraternes gruppe har i dag besluttet, at vi går imod dette lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti hilser med tilfredshed dele af forslaget. Bl.a. er vi glade for, at man i hvert fald i regeringen er enig i, at kronisk syge, meget alvorligt syge og døende skal have gratis hjemmehjælp. Vi er også glade for, at man vil arbejde for og er indstillet på, at der kun skal betales for 3 timer pr. uge.

Men så hører det positive også op. Vi mener, at man ikke under nogen omstændigheder kan bruge den skala, man hidtil har brugt. Der kan være mange argumenter for det, bl.a. at det at opkræve så små beløb, som der er tale om, må give meget administration.

Hr. Jørgen Winther siger, at vi ikke kan løse alle samspilsproblemer. Nej, det kan vi nok ikke, men vi kan i hvert fald gøre noget ved det.

Det er sådan i dag, at man ikke skal have så forfærdelig meget, bare en forholdsvis lille pension, før man skal betale skat. Når man ser på sociale ydelser, bl.a. betaling for hjemmehjælp,

bør man se på, hvad den person har til rådighed, når vedkommende har afleveret halvdelen eller over halvdelen i skat. Har man råd til at betale det, men ikke kan få medicinkort og mange andre ting, kan man komme i en situation, hvor man i realiteten er dårligere stillet.

Jeg har diskuteret det her med en kommune, som gav mig ret i, at fejlen er, at man ikke tager hensyn til, at der betales skat af det beløb, der ligger over folkepensionen. Før i tiden kunne man komme ud for at skulle betale op til 1.500 kr. om måneden af en lav indtægt, så man i realiteten ikke havde noget tilbage til husleje og til at leve for.

Jeg synes, vi i meget højere grad skal se på, hvilke forhold det egentlig er, vi byder pensionister, men også nogle med lave indtægter. Alt stiger, og indtægterne er ikke så store, så det kan være svært. Jamen, siger man, så kan vi jo give boligtilskud. Så skal vi altså til at give andre tilskud, fordi regnestykket ikke hænger sammen.

Derfor vil vi meget gerne i udvalget se på de betalingsregler, der er.

Kristeligt Folkeparti vender sig ikke imod det og siger, at der ikke skal være nogen rimelighed, at man, hvis man har samme indtægt, som da man var i arbejde, en pension, der ligger meget højt, så ikke skal betale et mindre beløb. Det kan diskuteres, det vil vi ikke vende os imod. Men vi vender os imod, at pensionister med lave indtægter skal betale.

Vi vil så gerne have, at ældre skal forblive i eget hjem, og det lyder også meget smukt, men så må vi også se på, hvordan de mennesker har det i deres eget hjem. Vi har ikke bare løst problemet ved at nedlægge plejehjem og institutioner og anbringe folk hjemme hos sig selv, hvor de for det meste er overladt til sig selv.

Hvis folk skal have hjemmehjælp, som jeg sagde tidligere, så skal den bevilges. Man skal se på forholdene, hvor nødvendig den er, og derefter får folk så bevilget et antal timer. Hvis man er så syg og svag, at man ikke kan klare sig selv, er det urimeligt, at man efter de nuværende ordninger skal betale. I dag betaler man ikke for sygeplejersken, men for den medhjælp, sygeplejersken skal have. Selv om man måske ikke har bedt om at få den hjemmehjælp, kræves den, og alligevel skal man betale for den.

Der foregår mange urimeligheder, som man måske ikke er klar over, før man får det ind på